

[Thomas Have.]

skabsåret fra finansåret til kalenderåret. Det vil betyde, at man kunne have det foregående års regnskab afsluttet, inden man skulle tage stilling til det nye budget, som jo skal være udarbejdet og vedtaget inden udgangen af september måned. Budgetlægningen vil på den måde kunne blive mere sikker, idet man rykker 3 måneder nærmere det tidspunkt, hvor budgettet træder i kraft i det følgende regnskabsår.

Der kan måske være ting, som taler imod en omlægning. Jeg har forstået, at det nok ikke vil være muligt at ændre statens regnskabsår fra finansåret til kalenderåret, idet det vil medføre en hel masse omlægninger, men jeg ser i og for sig heller ikke nogen grund til, at man ikke godt for statens vedkommende skulle kunne operere med finansåret, og for kommunernes vedkommende med regnskabsåret. Men det er jo ting, som man senere skal tage stilling til. Det er oplyst af ministeren, at dette spørgsmål skal forberedes ved et udvalgsarbejde, og resultatet må derefter gøres til genstand for en forhandling med de kommunale organisationer, hvis der bliver tale om at ændre regnskabsåret og fristen for regnskabets aflæggelse.

Det er min opfattelse, at de foreslåede ændringer vil gøre kommunernes budgetter til et bedre styringsinstrument i kommunernes egen planlægning, og at det også vil kunne medvirke til at fremme et budget-samarbejde imellem staten og kommunerne. Jeg skal derfor med disse bemærkninger give forslaget socialdemokratiets anbefaling, idet der naturligvis er en hel del detailspørgsmål, som bedst vil kunne rejses og behandles i det kommende udvalgsarbejde.

Søren Jensen (Hasseris) (V):

Det foreliggende lovforslag er en udløber af kommunalreformen, idet man med denne reform nu kan stille ensartede krav til regnskaber og budgetter. Det giver kommunerne mulighed for at anvende moderne regnskaber og teknik og dermed en lettere adgang

til styring og planlægning, hvilket må hilses med tilfredshed. Forslaget giver indenrigsministeren en række bemyndigelser til bl. a. at fastsætte kommunernes regnskabsår og til at omlægge de kommunale regnskabssystemer. Omlægningen af regnskabssystemerne betyder også, at det bliver nemmere for såvel stat som kommuner at overskue de offentlige udgifter. Bl. a. giver de tre-årige budgetter mulighed for en mere langsigtet planlægning, og dermed vil behovet for de mere eller mindre improviserede indgreb i den kommunale sektors dispositioner formindskes.

Jeg håber, indenrigsministeren ved udøvelsen af sine bemyndigelser vil tage hensyn til den ekstra arbejdsbyrde, som disse omlægninger vil give kommunerne i overgangsperioden. Så vidt jeg har forstået, sigtes der på, at de nye bestemmelser skal træde i kraft den 1. januar 1977 både vedrørende regnskabssystem og vedrørende omlægning af regnskabsår. Omlægningen af regnskabsåret er et ønske hos de fleste kommuner, men det betyder, at der for året 1976-77 skal udarbejdes det sædvanlige 12 måneders udskrivningsbudget, hvorimod bevillingsbudgettet kun skal gælde de 9 måneder fra 1. april til 31. december 1976. Så vidt jeg kan se, vil 9 måneders budgettet ikke blot være 75 pct. af 12 måneders budgettet. Det vil kræve en ret nøje gennemgang af de enkelte kontis bevillingsbehov og vil også rejse visse problemer i forbindelse med beregning af ejendomsskatterne. Jeg nævner disse ting på baggrund af de erfaringer, man i kommunerne har fra tidligere situationer, hvor man stilles over for flere nye og større opgaver på samme tid. En omlægning af regnskabsåret for kommunerne har ifølge bemærkningerne givet anledning til betænkeligheder, bl. a., som nævnt, fordi der ikke bliver sammenfald med finansåret og i øvrigt heller ikke med kommunalbestyrelsens valgperiode.

Som hr. Thomas Have var inde på for et øjeblik siden, er der jo et udvalg, der arbejder med nogle af de ting. Men jeg vil gerne spørge ministeren, om han i den anledning